

Toespraak tot de Provincieraad van Oost-Vlaanderen

02 september 2020

Zeer geachte voorzitter en achtbare leden van de Provincieraad,

Dat ik hier vandaag het woord mag voeren en daartoe uitgenodigd ben, berust op geen enkele wettelijke verplichting.

Het is een even vrijwillig als hoffelijk en vriendelijk gebaar van de voorzitter, van de eerste gedeputeerde, van de andere leden van de deputatie en van u allen om mij hier het woord te geven.

Mijn erkentelijkheid hiervoor is groot.

Ik treed hier vandaag met enige schroom in de sporen van vele grote voorgangers, die dit Ambt met ernst en toewijding opgenomen hebben. Zij hebben sporen nagelaten in dit huis. Sommige heb ik van nabij leren kennen: Herman Balthazar, de academicus die met zijn erudiete toespraken de debatten steeds een extra diepgang gaf; daarna de betreurde André Denys die een 'Gouverneur voor het volk wou zijn' en met zijn Ronde Van Vlaanderen in alle gemeenten ook effectief het gezicht van de Provincie werd. Heel recent in het geheugen is er uiteraard Jan Briers die de mooie samenhang van cultuur en bestuur onder de aandacht wist te brengen en daar een netwerk rond uitbouwde. En niemand zal mij tegenspreken als ik hier ook de waarnemend gouverneur Didier De Tollenaere uitdrukkelijk feliciteer met de wijze waarop hij als *civil servant* zijn rol heeft opgenomen. En dit in een gezondheidscrisis zonder voorgaande: weinigen zouden het hem nadoen.

Ook de leden van de Deputatie als Executief orgaan verdienen mijn grootste respect. Ik dank ook hen voor het hartelijk onthaal dat mij gisteren te beurt viel.

En vandaag sta ik hier voor u, dames en heren van deze raad. Ik zou bijna zeggen: 'Ik sta hier, ik kan niet anders'...

Het is mijn *taak* Gouverneur te zijn. En ik ga die, met alles wat ik in mij heb, opnemen en volbrengen.

Samen met u, wil ik mijn opdracht in het belang van deze mooie Provincie, deze Provincie waar meer bloemen groeien dan ergens anders, de Provincie met de havens, de polders en de wateringen, de rivieren en de kreken, de Provincie met de kasseien en de steile hellingen, met de historische steden, de dorpen en de kastelenroutes, met de jaarmarkten en de musea; de

Provincie met de streekgerechten en de carnavalsstoeten, met de bedrijventra, de ambachtslieden en de dorpswinkels, de Provincie met de ziekenhuizen en de hulpverleners en de welzijnswerkers, de Provincie met de snelwegen en de trage wegen, met de parken en de bossen; ... deze Provincie wil ik samen met u dienen.

Maar ook de Provincie die zoals alle andere met ruimtelijke planningsvragen zit, die met klimaatuitdagingen en mobiliteitsvraagstukken kampt; de Provincie met het tweede hoogste aantal Seveso-bedrijven; ook daarvoor wil ik als gouverneur de motor zijn van wat dit bestuur als coördinator, begeleider en tussenschakel in het complex institutioneel netwerk kan betekenen.

De Gouverneur bevindt zich op een knooppunt van verschillende bestuurlijke richtingen: *bottom up* en *top down*. Met het begrip 'knooppunt' heb ik trouwens een aangename, persoonlijke associatie. Een van de laatste verwezenlijkingen waar ik als gedeputeerde in deze Provincie heb mogen aan bijdragen, was de uitrol van het Fietsknooppunten-netwerk.

Ik zeg u dus : de Gouverneur en de Provincie kunnen samen het best denkbare knooppunt zijn voor wie in Oost-Vlaanderen zijn weg wil uitstippelen. Samen zijn we een Knooppunt met een hoofdletter.

Er is maar één voorwaarde: we moeten er zelf in geloven. Hoogmoed is een ondeugd, maar dat betekent niet dat bescheidenheid een deugd is, – zo zei Rik Torfs het. We mogen best wel wat meer panache hebben, hier in Oost-Vlaanderen. Een beetje elan en – als ik het op zijn Oost-Vlaams mag uitdrukken - een beetje meer *poer* kan geen kwaad, integendeel.

Ik nodig u dan ook allen uit om zodra de tijd het weer toelaat de rug te rechten en de krachten te bundelen voor deze Provincie.

Ik ben mij goed bewust van de institutionele switch in de voorbije jaren en de identiteitsdiscussie die daarmee voor de Provincie als intermediair bestuur samenhang, maar ik denk niet dat iemand in deze veiligheidscontext nog aan het nut van de Provincie twijfelt.

In ieder geval is het voor mij een ongelooflijk voorrecht om in uw Provincie het ambt van gouverneur te mogen opnemen. Ik heb het omschreven als 'terug naar mijn eerste liefde', omdat ik mijn politieke loopbaan hier begonnen ben.

De Provincie is '*My first, my last, my everything*'.

Ik ga dus ongelooflijk mijn best doen – hard studeren, aanspreekbaar en bereikbaar zijn, proberen heldere taal te spreken, constructief en pragmatisch te zijn en promotor van het Oost-Vlaams gevoel.

Het gevoel van ‘‘Het daghet in het Oosten’ – het oosten, daar waar de zon elke dag opkomt!

Monter voorwaarts dus voor alle Oost-Vlamingen die initiatief nemen, die samenwerken, die solidair zijn, dichtbij of veraf, die innoveren op kleine of grote schaal, die visie ontwikkelen in bestuur of vereniging, zij die plannen maken, zij die beslissingen durven nemen, die loyaal zijn en gedreven, die veerkrachtig zijn, die zorgzaam zijn voor wie het moeilijk heeft.

Alle steun dus voor zij die warmte uitstralen, zij die zich voor de leefbaarheid van de buurten inzetten, zij die inspireren en verbinden.

Of je nu in een gemeente of in een stad woont – daar kun je over discussiëren, maar iedereen woont wel in een Provincie. En in Oost-Vlaanderen woont iedereen in *deze* Provincie. Een andere is er niet voor hen. Oost-Vlaanderen is de *numero uno* voor wie hier woont. Dus moet het hier goed om leven zijn.

Ik ga er alvast *ongelooflijk* mijn best voor doen en ik zeg dus: *tot uw dienst, Oost-Vlaanderen!*

Carina VAN CAUTER

Gouverneur Oost-Vlaanderen